

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: J. H., nar. X, bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 26.6.2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2023 č. j. X o
starobní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce/žalobkyně a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje

specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 19.5.2023.

2. **Včasnou žalobou ze dne 26.6.2023** předanou k poštovní přepravě dne 27.6.2023 a adresovanou Městskému soudu v Praze, jemuž byla doručena dne 3.7.2023, se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2023 č. j. X, jehož kopie byla připojena. Tímto rozhodnutí byly zamítnuty žalovanou námitky a potvrzeno rozhodnutí č.j. R-5.4.2023-413/X ze dne 5.4.2023, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o starobní důchod pro nesplnění podmínek § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), s přihlédnutím k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen **Nařízení č. 883/2004**) a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (dále jen **Nařízení č. 987/2009**), kterým se stanoví prováděcí pravidla k Nařízení č. 883/2004, z důvodu, že nezískala potřebnou dobu pojištění; nedílnou přílohou rozhodnutí ze dne 5.4.2023 byl Osobní list důchodového pojištění (dále jen **OLDP**).
3. **V žalobě** žalobkyně mimo jiné uvedla, že dne 14.3.2023 využila možnosti projednání jejího důchodu u německého důchodového pojištění ve Stuttgartu v české řeči a bylo shledáno, že od 1.11.2018 do 31.12.2022 a dále je registrována u „minijob zentrale v Essenu“, kde je přihlášena k sociálnímu pojištění a k Rentenversicherung (důchodovému pojištění). Zde bylo pojištění měsíčně placeno zaměstnavatelem v paušální dávce 5,00 Euro. Pracovnicí ČSSZ byla ujištěna, že tímto má splněny požadavky na dobu důchodového pojištění a má již na starobní důchod nárok. Za dobu její pracovní činnosti v SRN jí byl vyměřen předběžně důchod ve výši 2,71 EUR, což je sice zanedbatelná částka, ale potvrzuje její účast v důchodovém pojištění. Dále uvedla, že v rozhodnutí je uvedeno, že německá strana v jejím výpočtu jejího důchodu uvádí dobu od 1.11.2018 do 31.12.2022 jako náhradní dobu pojištění, což není pravdou, případně se jedná o nesprávný překlad německého textu. Není nezaměstnaná, podle čehož by mohla ČSSD považovat dobu za náhradní, ale pracuje jako „Geringfügige Beschäftigung“ což je přeloženo jako „Okrajové zaměstnání“. Vzhledem k tomu, že se jedná o nízko výdělkovou činnost, není povinna platit důchodové pojištění, ale je placen minimální paušál ve výši 5,00 EUR. Vzhledem k tomu, že její výdělek je nízký, doplácí ji „Jobcenter“ (obdoba pracovního úřadu) k jejímu výdělků dávky na živobytí a bydlení. Dle výpočtů jejího důchodu je v rozhodnutí uvedeno, že má dle původního OLDP 32 roky a 263 dny. Na základě její námitky byl rok 2022 z náhradní doby pojištění přehodnocen na dobu pojištění a byl plně započítán a jí tím chybí 1 rok a 100 dní, když jí byla nově zhodnocena doba pojištění od 1.1.2022 do 31.12.2022 v rozsahu 365 dní. Tázala se proto, proč totéž nebylo učiněno i za dobu od 1.11.2018 do 31.12.2021, čímž by měla splněnu podmínku pro starobní důchod. Také uvedla, že chybějící doby si nezavinila sama, když od 1.5.1995 do 22.5.2006 musela ukončit pracovní činnost, stát se nezaměstnanou, protože měla v péči těžce nemocnou matku a mentálně postiženou sestru a to vedle výchovy tří dětí jako matka samoživitelka, na pracovním úřadu byla vedena s poznámkou o její péči a v té době pobírala sociální podporu, ale záznamy, které by doložily dobu její péče, byly skartovány. Přesto, že má mnoho svědků, kteří by mohli její péči dosvědčit, není to ČSSZ uznáno. Závěrem žalobkyně požadovala, aby doba její pracovní činnosti od 1.11.2018 do 31.12.2021 jí byla stejně uznána do dob pojištění jako rok 2022 a

byl jí přiznán starobní důchod.

4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 19.5.2023 č.j. X** žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí č.j. X ze dne 5.4.2023, jímž zamítla žádost žalobkyně o starobní důchod z důvodu, že nezískala potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora v bodě 2. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 19.5.2023 žalovaná popsala průběh správního řízení, když žalobkyně prostřednictvím německého nositele pojištění dne 20.7.2022 požádala o přiznání starobního důchodu z České republiky (dále jen **ČR**) od vzniku nároku a ČSSZ byla žádost doručena dne 14.9.2022. Po doručení formuláře E 205 DE z 6.9.2022 od německého nositele pojištění o průběhu pojištění žalobkyně v Německu žalovaná zjistila, že získala žalobkyně ke dni 5.4.2023 celkem v ČR a v Německu 32 roků a 263 dnů, přičemž doba pojištění bez náhradních dob pojištění činila 24 roky a 281 den, proto vydala dne 5.4.2023 rozhodnutí, jímž zamítla žádost žalobkyně o starobní důchod. Po doručení námitek proti rozhodnutí ze dne 5.4.2023 si vyžádala ČSSZ dne 9.5.2023 u německého nositele pojištění aktuální potvrzení o průběhu pojištění žalobkyně v Německu. Následně doručil německý nositel pojištění dne 10.5.2023 ČSSZ dodatečné informace na formuláři SED P10000 DE a potvrzení o průběhu pojištění žalobkyně v Německu na formuláři SED P50Q0 DE, a to v rozsahu celkem 55 měsíců doby pojištění zhodnocených jako náhradní doby pojištění (těhotenství, podpora v nezaměstnanosti). Dále bylo uvedeno, že důchodový věk žalobkyně, která vychovala 3 děti, tj. 60 roků a 8 měsíců, dosáhla dne 20.4.2021, ale nesplnila druhou podmínku a to získání potřebné doby pojištění dle § 29 odst. 1 písm. k) zákona, která činí alespoň 35 roků doby pojištění, jelikož ke dni 1.1.2023 získala dobu pojištění z ČR a z Německa pro nárok v rozsahu 12.308 dnů, tj. 33 roky a 263 dny. Také bylo zkoumáno, zda žalobkyně případně nesplnila podmínky nároku na starobní důchod podle jiných ustanovení zákona, které by mohly přicházet v úvahu podle § 29 odst. 2 písm. f) a odst. 2 písm. b) zákona, kdy by měla dosáhnout věku 69 roků a 2 měsíců, ale protože žalobkyně je narozena dne X, dosáhne předmětného věku až 20.10.2029, což dosud nedosáhla. Rovněž bylo postupováno dle § 29 odst. 3 písm. a) zákona, dle něhož pojištěnec má nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona. Podle evidence ČSSZ, doplněné o dobu pojištění dle potvrzení o průběhu pojištění žalobkyně v Německu na formuláři SED P5000 DE, z níž jsou jednotlivé položky uvedeny v novém OLDP, který je připojen k tomuto rozhodnutí v námitkovém řízení jako jeho nedílná součást, získala ke dni 1.1.2023 dobu pojištění z ČR a z Německa bez náhradních dob pojištění do eventuálního nároku pouze v rozsahu 9.041 den, tj. 24 roky a 281 den, namísto potřebných 30 roků doby pojištění, tudíž ani tyto podmínky žalobkyně nesplnila. Žalovaná rovněž uvedla, že žalobkyni zhodnotila dobu vedení v evidenci úřadu práce po 31.12.1995 jako uchazeče o zaměstnání, jemuž nenáleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti anebo podpora při rekvalifikaci, když lze hodnotit jako dobu pojištění v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, přičemž uvedla, že započítala období od 10.12.2015 do 31.12.2015 (22 dnů), od 1.1.2016 do 31.12.2016 (366 dnů), od 1.1.2017 do 31.12.2017 (365 dnů) a od 1.1.2018 do 31.12.2018 (343 dnů). K části námitek žalobkyně, že ČSSZ nesprávně zhodnotila doby pojištění od 10.12.2018 do 31.12.2021 jako náhradní doby pojištění, žalovaná zdůraznila, že pokud německý nositel pojištění podle vlastních právních předpisů označil dobu od 1.11.2019 do 31.12.2022 jako náhradní dobu pojištění, je ČSSZ vázána rozhodnutím německého nositele pojištění a není oprávněna takové rozhodnutí jakkoli rozporovat či zpochybňovat.

K části námitek, v níž žalobkyně uvedla, že ČSSZ neuvedla v OLDP dobu pojištění od 1.1.2022 do 31.12.2022, žalovaná konstatovala, že v rámci námitkového řízení a na podkladě potvrzení o průběhu pojištění žalobkyně v Německu na formuláři SED P5000 DE ze dne 10.5.2023, vyhotovila nový OLDP a nově jí zhodnotila dobu pojištění od 1.1.2022 do 31.12.2022 v rozsahu 365 dnů, avšak ani dodatečně zhodnocená doba pojištění nemá vliv na vznik nároku na starobní důchod s tím, že doba pojištění pro nárok a pro stanovení výše procentní výměry starobního důchodu dle původního OLDP činila celkem 11.943 dny, tj. 32 roky a 263 dny, přičemž dle nového OLDP činí doba pojištění celkem pouze 12 308 dnů, tj. 33 roky a 263 dny, namísto potřebných alespoň 35 roků doby pojištění. ČSSZ vyhodnotila tuto námitku žalobkyně jako důvodnou a v plném rozsahu jí vyhověla. Přesto nemohlo být žalobkyni v řízení o námitkách plně vyhověno, jelikož nadále nesplňuje podmínky pro vznik nároku na starobní důchod, neboť nezískala dobu pojištění v požadovaném minimálním rozsahu.

5. Městský soud v Praze následně zaslal žalobu žalované s požadavkem na předložení vyjádření k žalobě a úplného správního spisu. V mezidobí žalobkyně podáním ze dne 18.7.2023 zaslala uvedenému soudu doplňující dokumentaci v německém jazyce (potvrzení německé lékařky o péči žalobkyně o pana I. V. a dále doklad o těžkém zdravotním postižení stupně 70 jmenovaného) s požadavkem aby jí byla doba péče o jmenovaného uznána ode dne 23.4.2021 do důchodového pojištění.

6. **Žalovaná dne 7.8.2023** ve svém vyjádření k žalobě, které bylo zasláno i žalobkyni, uvedla stejné rozhodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí ze dne 19.5.2023 s tím, že dne 10.5.2023 ČSSZ doručil německý nositel pojištění dodatečné informace na formuláři SED P10000 DE a potvrzení o průběhu pojištění žalobkyně v SRN na formuláři SED P5000 DE, a to v rozsahu celkem 55 měsíců doby pojištění, z toho typ 47 - rovnocenná doba těhotenství nebo mateřství 5 měsíců, typ 49 - rovnocenná doba nezaměstnanosti, kdy náleží podpora - 50 měsíců. Dále byl citován článek 6 Nařízení č. 883/2004, dle něhož příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy podmiňují získání nároku na dávku získáním dob pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení, přihlíží v nezbytném rozsahu k získaným dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaným podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu, jako by byly získány podle právních předpisů, které tato instituce uplatňuje. Dále bylo uvedeno, že pokud německý nositel pojištění podle vlastních právních předpisů označil dobu od 1.11.2018 do 31.12.2022 jako náhradní dobu pojištění, je ČSSZ vázána jeho rozhodnutím a není oprávněna takové rozhodnutí jakkoli rozporovat či měnit.

Doba od 1.11.2018 do 31.12.2018, uvedená německým nositelem pojištění jako náhradní doba

pojištění (nezaměstnanost s podporou) se zčásti kryje s dobou uchazeče o zaměstnání v ČR, a to od 1.1.2018 do 9.12.2018. Zjistí-li se, že doba vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání u českého úřadu práce (nebo její část), která se považuje podle českých právních předpisů za náhradní dobu pojištění (§12 odst. 1 ve spojení s § 5 odst 2 písm. a) zákona) se časově překrývá s dobou nezaměstnanosti v jiném členském státě jako náhradní dobou pojištění, může účast

na pojištění vzniknout pouze v jednom z nich. Tato osoba je po 1.5.2004 v souladu s článkem 11(3)(c) nebo (e) Nařízení č. 883/2004 pojištěna pouze ve státě bydliště. Bydliště se nemusí shodovat s místem, kde je formálně přihlášena k trvalému pobytu. Bydliště (a tedy místo

svých zájmů) v rozhodné době lze určit také na základě čestného prohlášení pojištěnce. Překrývající se doba v nezaměstnanosti byla žalobkyni hodnocena jako česká náhradní doba pojištění z titulu uchazeče o zaměstnání bez pobírání podpory. Rovněž byla uvedena zhodnocená doba vedení žalobkyně v evidenci úřadu práce a také, že dle OLDP ze dne 17.5.2023 získala žalobkyně z českého pojištění náhradní doby 2.230 dnů, započtených 80% pro nárok na starobní důchod, tj. 1.784 dnů (sníženo o 446 dnů). Náhradní doba pojištění získaná v SRN byla žalobkyni hodnocena pro získání potřebné doby pojištění ve výši 100%, takže celková doba pojištění do 1.1.2023 činí 12.754 dnů, tj. 34 roky a 344 dny a doba získaná pro nárok a stanovení výše procentní výměry do 1.1.2023 pak činí 12.309 dnů, tj. 33 roky a 263 dny. Závěrem žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

7. **Ze zaslaného dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 19.5.2023 i ve vyjádření žalované ze dne 7.8.2023 zcela odpovídají obsahu spisu. Ze založené kopie dodejky však nelze zjistit, kterého dne bylo rozhodnutí ze dne 19.5.2023 doručeno, jelikož obsahuje toliko podpis žalobkyně, ale nikoli datum převzetí a není patrné, že by ČSSZ v rámci reklamačního řízení zjišťovala u České pošty, kdy byla písemnost žalobkyni doručena. Jelikož žalobkyně uvedla na podané žalobě datum 26.6.2023, lze důvodně předpokládat, že nejpozději uvedeného dne bylo napadené rozhodnutí žalobkyni doručeno. Také je založena žádost žalobkyně sepsaná dne 31.1.2018 na Okresní správě sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Břeclav, kdy žádala o starobní důchod před dosažením důchodového věku, žádost byla zamítnuta. Další žádost o starobní důchod byla podána dne 7.12.2021 a také byla zamítnuta pro nesplnění zákonné podmínky a to potřebné doby pojištění.
8. Pravomocným **usnesením Městského soudu v Praze** č.j. 4 Ad 14/2023-21 ze dne 15.8.2023 byla věc postoupena Krajskému soudu v Plzni jako věcně a místně příslušnému soudu, kterému byl spis doručen dne 18.9.2023.
9. **Žalovaná dne 11.10.2023** doplnila své vyjádření a zejména uvedla kromě rozhodných skutečností uvedených již ve vyjádření ze dne 7.8.2023, že celková doba pojištění do 1.1.2023 činí 12.754 dnů, tj. 34 roky a 344 dny, doba získaná pro nárok a stanovení výše procentní výměry do 1.1.2023 pak činí 12.309 dnů, tj. 33 roky a 263 dny. Dodatečně doložená potvrzení nemají vliv na hodnocení dob pojištění. Německý nositel pojištění v roce 2018 potvrdil dobu pojištění až od 1.11.2018 do 31.12.2018 jako náhradní dobu pojištění (pro starobní důchod hodnocenou ve výši 100%). Proto žalovaná i nadále navrhla zamítnutí žaloby.
10. Následně **žalobkyně dne 19.10.2023** (soudu doručeno dne 30.10.2023) uvedla, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl bez jednání, a dále uvedla, že v doplnění vyjádření žalované nenalézá žádnou zmínku o tom, že doložila dokumentaci o těžkém zdravotním stavu I. V., se kterým bydlí ve společné domácnosti a pečuje o něho, když potvrzení o nemohoucnosti jmenovaného bylo vystaveno dne 3.7.2023 se zpětnou platností od 23.4.2021. V informaci o dobách důchodového pojištění /Rentenauskunft/ ze dne 20.6.2023 je uvedena úplně jiná informace, než uvádí ČSSZ, když jí dle ní chybí do dovršení nároku na důchod 8 měsíců, což se rozchází s ČSSZ (*připojila ve fotokopii prvních 5 stran; ČSSZ si může celý dokument od německého pojišťovatele vyžádat*). Samozřejmě tam není započítána péče o osobu blízkou, protože neměla ještě doklad o nemohoucnosti pana V.. Závěrem požadovala vyhovění její žalobě a soud aby rozhodl tak, aby jí byl důchod přiznán.
11. Poté **žalovaná dne 7.11.2023** sdělila v doplnění vyjádření, že dodatečně doložené písemnosti

nemají vliv na hodnocení dob pojištění, přičemž opětovně konstatovala, že pokud německý nositel pojištění podle vlastních právních předpisů označil dobu od 1.11.2018 do 31.12.2022 jako náhradní dobu pojištění, je ČSSZ vázána rozhodnutím německého nositele pojištění a není oprávněna takové rozhodnutí jakkoli rozporovat či měnit. Dále žalovaná sdělila, že navrhuje zamítnutí žaloby a souhlasí s tím, aby soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání.

12. V § 5 odst. 2 písm. a) zákona je stanoveno: Pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky - krajské pobočky, popřípadě pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné,
13. Dle § 28 zákona pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.
14. Podle § 29 odst. 1 písm. k) zákona pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 35 let a dosáhl důchodového věku po roce 2018.
15. Dle § 29 odst. 2 písm. f) zákona pojištěnec má nárok na starobní důchod též, jestliže nesplnil podmínky podle odstavce 1 a získal dobu pojištění nejméně Podle § 29 odst. 3 písm. a) a b) zákona 20 let a dosáhl po roce 2013 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození.
16. V článku 11 odst. 3 písm. c) a e) Nařízení č. 883/2004 (Obecná pravidla) je stanoveno: S výhradou článků 12 až 16 se: c) na osobu pobírající dávky v nezaměstnanosti v souladu s článkem 65 podle právních předpisů členského státu bydliště vztahují právní předpisy tohoto členského státu; e) na jinou osobu, na kterou se nepoužijí písmena a) až d) vztahují právní předpisy členského státu bydliště, aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto nařízení, která jí zaručují dávky podle právních předpisů jednoho nebo více členských států.
17. V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalované z důvodů v ní uvedených. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2023 není důvodná s ohledem na níže uvedené. O žalobě rozhodl soud bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť s tímto postupem žalobkyně i žalovaná souhlasily.
18. Žalobkyně totiž dle názoru soudu neprokázala, že by žalovaná při rozhodování o její žádosti o starobní důchod postupovala v rozporu se zákonem či výše uvedenými Nařízeními a jejich články, jak byly citovány žalovanou v napadeném rozhodnutí a v jejích vyjádřeních. Napadené rozhodnutí nevykazuje takové vady, k nimž by soud musel přihlídnout ex offio, jelikož je srozumitelné a přezkoumatelné rozhodnutí ze dne 19.5.2023, stejně tak

předcházející rozhodnutí ze dne 5.4.2023.

19. Soud se plně ztotožnil s obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí i s vyjádřeními žalované (výše uvedenými), neboť plně odpovídají předmětné zákonné úpravě a jsou v souladu i s Nařízeními č. 883/2004 a č. 987/2009, proto na ně pro stručnost odkazuje, jelikož jsou známy všem účastníkům řízení a jsou i výše uvedeny a citovány. Rovněž soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení a nezjistil žádné skutečnosti, které by byly způsobilé k jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení žalované.
20. Žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečně podrobně popsala důvody, pro něž zamítla námitky žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 5.4.2023. Žalobkyně totiž ani po započtení další doby pojištění potvrzené německým nositelem pojištění (od 1.1.2022 do 31.12.2022), což je patrné po porovnání OLDP, který byl nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 5.4.2023 a toho, který byl součástí rozhodnutí ze dne 19.5.2023, nezískala potřebných minimálně 35 let doby pojištění z českého a německého důchodového pojištění, jelikož do 1.1.2023 získala pro nárok a pro stanovení výše procentní výměry pouze 33 roků a 263 dny.
21. Pokud se týká dokladů zaslaných žalobkyní soudu v průběhu řízení, které byly následně zaslány žalované k doplnění vyjádření, ani ty neměly vliv na celkovou délku doby pojištění získané žalobkyní. Jedná-li o dobu pojištění získanou v Německu, je toliko německý nositel pojištění oprávněn tuto dobu hodnotit dle tam platných právních předpisů a žalovaná ČSSZ je povinna údaje jí sdělených o dobách pojištění respektovat. Proto je zcela bez významu skutečnost, že žalobkyně doložila doklady ohledně těžkého zdravotního stavu pana I. V., o něhož v Německu pečuje. Správní orgány v ČR však nejsou oprávněny rozhodovat o tom, zda péče žalobkyně o jmenovaného v Německu je či není dobou pojištění a to ani v případě, že by žalobkyně podala v ČR návrh na uznání péče o jmenovaného jako o době pojištění, neboť rozhodnutí o tom náleží toliko oprávněným orgánům v Německu. Stejně tak záleží na právní úpravě pro přiznání starobního důchodu v ČR a v Německu, jelikož právní úprava je rozdílná, proto je možný i rozdíl v tom, jaká doba pojištění v tom kterém státě žalobkyni chybí pro přiznání předmětného důchodu.
22. Soud na rozdíl od žalobkyně v této věci neshledal pochybení žalované při vydání napadeného rozhodnutí ze dne 19.5.2023, ač žalobkyně je přesvědčena o opaku.
23. Dále soud nad rámec připomíná, že žalobkyně má možnost získat chybějící dobu pojištění například tím, že si tzv. „dokoupí“ dobu evidence u úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, která jí nebyla započtena jako náhradní doba pojištění. Žalobkyni byla kromě doby, kdy jí náležela podpora v nezaměstnanosti, započtena pouze doba 3 let této evidence, kdy byla v evidenci bez nároku na podporu v nezaměstnanosti. V případě zájmu má žalobkyně možnost obrátit se na kteroukoli OSSZ v ČR, případně i na ČSSZ, kde by získala podrobnosti ohledně délky doby a tedy i výše částky, kterou by bylo potřeba uhradit.
24. Sama žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, nepředložila při podání žaloby ani v průběhu soudního řízení žádné důkazy, na jejichž základě by bylo možno dospět jednoznačně k závěru, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti (např. další doba pojištění) mající vliv na získání potřebné zákonem stanovené doby pojištění pro přiznání starobního důchodu, což by bylo důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované, případně i předcházejícího rozhodnutí ze dne 5.4.2023. Soud znovu připomíná, že o tom, které doby pojištění žalobkyně získala, rozhoduje v ČR žalovaná ČSSZ a v Německu německý nositel pojištění dle platné právní úpravy, kteří navzájem uznávají jimi sdělené údaje ohledně

důchodového pojištění, jak se stalo i v této projednávané věci.

25. Ohledně hodnocení německé doby pojištění překrývající se s českou dobou pojištění, zde žalovaná postupovala v souladu s čl. 12 odst. 2 prováděcího Nařízení č. 987/2009, podle něhož doby pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získané podle právních předpisů jednoho členského státu se přičtou k dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaným podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu, pokud je to nezbytné pro účely článku 6 základního nařízení (tj. Nařízení č. 883/2004) a pokud se tyto doby nepřekrývají.
26. Žalovaná proto správně s ohledem na všechny uvedené rozhodné skutečnosti dle názoru soudu zhodnotila „českou dobu“ pojištění a teprve poté přistoupila ke zhodnocení „německé doby“ pojištění v souladu s platnou právní úpravou a výše uvedenými Nařízeními.
27. V této projednávané věci s ohledem na všechny zjištěné výše uvedené skutečnosti soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, proto žalobu zamítl (**výrok I. rozsudku**) dle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
28. Bylo by vhodné, aby si žalobkyně uvědomila, že žalovaná i soud jsou povinni vycházet a respektovat platné znění příslušných zákonů i Nařízení bez ohledu na její přesvědčení či přání.
29. Pokud by soud shledal pochybení žalované, zrušil by napadené rozhodnutí a věc jí vrátil k dalšímu řízení se závazným právním názorem, avšak v nyní projednávané věci nebylo shledáno takové pochybení žalované, které by bylo důvodem pro zrušení rozhodnutí. Jestliže se žalobkyni podaří zajistit potřebné doklady prokazující její tvrzení o péči o její matku a i její sestru či event.. další dobu pojištění v Německu, má kdykoli možnost požádat žalovanou o přiznání starobního důchodu.
30. Žalobkyně nebyla úspěšná, úspěšná žalovaná však ze zákona nemá nárok na náhradu nákladů (§ 60 odst 2 s.ř.s.), proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 19. prosince 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně